

[Statsministeren.]

Sider strømmer den Kreds i Møde, som er ramt haardest i denne Sag, nemlig de talrige Forældre, der mistede deres unge Sønner. Men midt i denne Ulykke faar det da være en Trøst, at saa vidt det er mennekeligt muligt at se, har enhver gjort sin Pligt i denne alvorlige Sag. (Medlemmerne paahørte staaende denne Del af Statsministerens Udtalelser).

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem talte om nogle Repræsentationslokaler paa Rigsdagen og henvendte Ordet til mig. Jeg maa sige, at jeg har uhyre lidt Kendskab til disse Repræsentationslokaler, der, saa vidt jeg ved, henhører under Indenrigsministeriet. Det, der er foretaget under det nuværende Ministerium, er, saa vidt jeg ved, en Afvikling af en paabegyndt Forhandling fra det forrige Ministeriums Tid.

Med Hensyn til det ærede Medlems Ønske, der ogsaa fremsattes overfor mig, om at faa Jernbanekort til 1ste Klasse, maa jeg sige, at det er et Spørgsmaal, der hovedsagelig henhører under Ministeriet for offentlige Arbejder. Jeg gaar ud fra, at dette Spørgsmaal bliver taget op til Overvejelse, men det plejer, som sagt, at være Ministeriet for offentlige Arbejder, der beskæftiger sig med denne Slags Spørgsmaal.

Baade det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Koefoed har saa fremdraget Spørgsmaalet om Isbrydningstjenesten. Begge de Herrer, forstod jeg, stillede sig paa det Standpunkt, som efter Erfaringerne fra sidste Vinter vistnok ogsaa udtrykker den almindelige Opfattelse, at Danmark til Trods for de Anstrengelser, der allerede tidligere er gjort med Hensyn til Navigering under Isforhold, maa gøre sig yderligere Anstrengelser for at kunne staa bedre rustet i Fremtiden. Det Maal, som man her maa sætte sig, bør naturligvis ikke sættes saa højt, at man forlanger, at Danmark absolut under alle Omstændigheder og uden Hjælp udefra skal være rustet tilstrækkeligt til at kunne klare enhver opstaaende Vanskelighed. Vi oplevede sidste Vinter saa store Vanskeligheder, at det i hvert Fald deraf er indlysende klart, at Vanskelighederne kan blive saa store, at det selv med den bedste Villie neppe under alle Forhold kan siges at være muligt at overvinde disse Vanskeligheder. Men det er sikkert paa den anden Side fuldkommen klart, at en betydningsfuld Forstærkning af Materialet baade er mulig og ogsaa nødvendig. Den nuværende Rege-

ring har i saa Henseende fundet at maatte bygge videre paa de Planer og Overvejelser, som var paabegyndt under den forrige Regering.

Det blev sidste Vinter klart, at det var nødvendigt at lade Statens Isbrydningsvæsen træde til Hjælp ogsaa paa Store Bælts Overfarten saavel med Isbryderen „Isbjørn“ som med den mindre „Lillebjørn“, og som Resultat heraf kom da ogsaa et tilfredsstillende Samarbejde i Stand mellem Statsbanerne og Søfartsministeriet, ligesom der i øvrigt paa talrige Omraader i Forvejen har været Samarbejde, idet f. Eks. naar der er Tale om Konstruktion af nyt Færge- og Skibsmateriel, et saadant Samarbejde da allerede eksisterer. Det er derfor en Selvfølge, at Samarbejdet mellem disse to Myndigheder ogsaa naturligt maatte vende sig mod Fremtiden, idet man gensidig maatte erkende, at hverken Statens Isbrydningsvæsen eller Statsbanernes var saaledes udrustet, som Hensynet til Statens og den almindelige Søtrafiks Interesser maatte kræve det. Man mødtes derefter i den Opfattelse, at der fra begge Sider maatte søges ydet en yderligere Indsats i Kampen mod Isvintrene, for Statsbanernes Vedkommende: at Isbryderfærgerne „Jylland“ moderniseres og forstærkes, saaledes at Statsbanerne bedre end hidtil vil kunne klare de almindelig forekommende Vanskeligheder; for Søfartsministeriets Vedkommende: at der til Statens Isbrydningsvæsen anskaffes en ny Isbryder, større og kraftigere end „Isbjørn“, saaledes at det herefter gøres til Pligt for Statens Isbrydningsvæsen til enhver Tid at sikre Færgeoverførelsen paa den af Overfarterne, som Statsbanerne under indtrædende vanskelige Forhold maatte ønske betrygget mod Standsning som Følge af Isen. Saa vidt var det forrige Ministerium naaet i denne Sag gennem de Forhandlinger, der har været ført mellem de to Ministerier, og paa dette Grundlag søgte jeg i Sommersamlingen Rigsdagens Samtykke til Forberedelse af Fremtiden, nemlig det Projekteringsarbejde, som var nødvendigt, og som er det første Stadium paa Vejen til Anskaffelsen af en ny Isbryder. Finansudvalgene stillede de fornødne Midler til Raadighed for Søfartsministeriet til Forarbejderne og Projekteringen af en ny Isbryder. Jeg kan oplyse, at Projektet netop i disse Dage i Hovedsagen er gjort færdigt, hvad der ogsaa maatte være en Nødvendighed, hvis der skulde være Mulighed for at have Skibet til Raadighed til Vinteren 1930—31. Projektet er udarbejdet paa Grundlag ikke alene af vort eget Isbrydningsvæsens Erfaringer, men tillige med